

Mál nr. 329/2021**V v/ábyrgðartryggingar X****Vinnuslys 22. september 2020 við bílaviðgerð.****Gögn.**

Málskot, móttakið 31. ágúst 2021.

Bréf V dags. 17. september 2021, ásamt höfnunarbréfi V dags. 23. apríl 2021, lýsingu á verki sem verið var að vinna úr handbók Toyota og atvikalýsingu samstarfsmanns M.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi slasast við vinnu sína hjá X þegar hann var, ásamt samstarfsmanni sínum, að skipta um bremsuborða á Toyota Landcruiser bifreið hinn 22. september 2020. Í málskoti er haft eftir M að hann hafi verið að vinna við hjólaskál bifreiðarinnar eftir að samstarfsmaður hans bað um aðstoð við verkið. Það er einnig haft eftir M að þeir hafi verið að vinna í þröngum aðstæðum og M hafi notað venjulegt flatt skrúfjárn til að þvinga upp og halda við gorm á sama tíma og samstarfsmaður hans hafi notað samskonar skrúfjárn til að halda frá öðrum hluta bremsubúnaðarins til þess að hægt væri að koma bremsuborða að. Þegar M hafi haldið við umræddan gorm með skrúfjárninu hafi það hrokkið til af talsverðum krafti og lenti í vinstra auga hans. Hinn 13. apríl 2021 skrifar samstarfsmaður M lýsingu af atvikinu þar kemur fram að sá samstarfsmaður telur M hafa notað annað skrúfjárn en heppilegt var og að M hafi staðið á öðrum stað en heppilegt var. Samstarfsmaðurinn lýsir einnig viðbrögðum M eftir að skrúfjárnin lenti í auga hans og metur þau þannig að M hafi vitað að hann hefði verið að beita sér vitlaust í greint sinn.

M telur X bera skaðabótaábyrgð á afleiðingum líkamstjóns hans og vísar til þess að ekki hafi verið til staðar á vinnustaðnum sérstakt áhald til að halda við gormi í bremsubúnaði, eins og M var að gera í greint sinn. Einnig bendir M á að samstarfsmanni hans hafi orðið á mistök þegar hann hélt uppi hluta af bremsubúnaðinum þannig að hann hafi misst haldið á búnaðinum með þeim afleiðingum að hreyfing komst á búnaðinn sem leiddi til þess að skrúfjárnin sem M var að nota hrökk til. M telur ekki unnt að leggja til grundvallar frásögn X af því sem gerðist þar sem X tryggði sér ekki sönnun um atvik með því t.d. að kalla til lögreglu eða hlutast til við Vinnueftirlitið að rannsókn á slysinu færi fram. Í ljósi alvarleika líkamstjónsins hafi X mátt vera ljóst strax að frekari skoðunar væri þörf á aðstæðum og að það hafi staðið X nær að upplýsa atvik frekar. M bendir einnig á að hann tali ekki íslensku og hafi ekki verið í stöðu til að tryggja sönnun atvika vegna þess alvarlega líkamstjóns sem hann varð fyrir.

V hefur mótmælt skýringum M á aðdraganda þess slyss sem hann varð fyrir á verkstaði X. V vísar til upplýsinga frá X um að M hafi verið að „...læsa svokölluðum lásabolla í nýjum bremsuborða sem ger gert með því að snúa bollanum þannig að hakið lendi ofan í læsingargatinu.“ V vísar einnig til lýsingar samstarfsmanns M á því að M hafi valið að notað minna skrúfjárn til verksins en honum stóð til boða og hafi einnig valið að krjúpa fyrir aftan hjólaskálin og toga að sér í stað þess að standa við hlið samstarfsmannsins og ýta frá sér og til hliðar. Auk þess vísar V til þess að skv. upplýsingum frá X hafi verið nóg pláss við hjólaskálin og bifreiðin hafi verið uppi á lyftu og að handbók Toyota hafi veitt upplýsingar um hvernig verklag átti að vera og ekki hafi verið unnið gegn því. V vísar einnig til þess að tilkynning til Vinnueftirlitsins hafi verið móttakin þremur dögum eftir slysið og sama vinnuaðstaða, verkfæri og annað hafi verið til staðar þá og Vinnueftirlitið hefði hæglega getað rannsakað aðstæður. X verði ekki kennt um að það hafi stofnunin ekki gert. V telur því slys M ekki vera rakið til atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á.

Álit.

Engin lögregluskýrsla liggur fyrir í málinu og slysatilkynning til Vinnueftirlitsins barst stofnuninni ekki fyrr en föstudaginn 25. september 2020, þó virðist sem skrifleg tilkynning sé dagsett þriðjudaginn 22. september 2020. Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni skal tilkynna Vinnueftirlitinu eigi síðar en innan sólarhrings. Eins og málið liggur fyrir verður ekki talið sýnt af hálfu X að tilkynningarskyldu samkvæmt þessu lagaákvæði hafi verið sinnt fyllilega. Ekki er heldur sýnt að X hafi gert sérstakar ráðstafanir til að tryggja sönnun atvika á vettvangi eða strax eftir slysið. Hefur það í för með sér í ljósi dómafordæma að X hefur sönnunarbyrði um að tildrög slyssins og aðstæður

á slysstað hafi verið með öðrum hætti en M heldur fram. Yfirlýsing samstarfsmanns M, sem dagsett er 13. apríl 2021 breytir ekki þessu mati.

Þegar litið er til lýsinga M á vinnuaðstæðum og þess að ekki hafi verið fyrir hendi rétt áhöld til að vinna það verk sem hann var beðinn um að vinna, sem og þegar litið er til óvissu um það hvort hreyfing samstarfsmanns M hafi komið af stað atburðarás sem leiddi til líkamstjóns M, verður skaðabótaábyrgð lögð á X. Meðábyrgð starfsmanna í vinnuslysum verður ekki lögð á þá nema þeir hafi sýnt stórkostlegt gáleysi eða ásetning sem leitt hefur til líkamstjóns þeirra, sbr. 23. gr.a skaðabótalaga nr. 50/1993. Verður ekki ráðið að háttsemi M í greint sinn hafi verið þannig að jafna megi henni til stórkostlegs gáleysis eða ásetnings. Á M því rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

Tjón M er bótaskyld úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 19. október 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.